

ת"פ 54681/02/16 - מדינת ישראל נגד ש א

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 מרץ 2017

ת"פ 54681-02-16 מדינת ישראל נ' ש א

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
ש א ע"י ב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של איומים והיזק לרכוש במזיד, כמפורט בכתבי האישום המתוקנים.

הנאשם צרף 3 תיקים.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ 16-01-48076, ביום 8.4.15 הגיע הנאשם לתחנת הדלק "סונול", בכניסה למעלה אפרים וביקש שירות מהמתלונן אמיר מלול, אשר עבד באותה עת כמתדלק בתחנה, ואשר מתגורר בשכנות לנאשם במעלה אפרים.

הנאשם לא היה מרוצה מהשירות שקיבל מהמתלונן, אשר נתן שירות לאדם אחר לפניו, ואמר למתלונן "אני עוד אפגוש אותך".

ביום 9.4.15 ניגש הנאשם לרכב מ.ר. 85-755-36 שבעלות המתלונן ובעט בפנס השמאלי של הרכב עד שנשבר.

על פי כתב האישום המתוקן בת"פ 16-01-48060, ביום 25.5.15 הסיע את הנאשם במהלך עבודתו את המתלונן אלברט מלכה לקיבוץ גלגל והתבקש על ידי החיילים לעצור בכניסה לקיבוץ.

בהמשך לכך החל ויכוח בין הנאשם לחיילים לאור סירובו של הנאשם לעצור.

במהלך הוויכוח קרא הנאשם לאחד החיילים "מטומטם" והמתלונן העיר לו על התנהגותו.

ביום 26.5.15 ניגש הנאשם לרכב מ.ר. 46-336-36 בבעלות המתלונן, אחז באבן בידו ובאמצעותה ניפץ פנס אחורי של הרכב, והמתלונן נאלץ לתקנו בעלות של 250 ₪.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן בת"פ 54681-02-16, המתלונן דרור יהושע שהינו שוטר קהילתי בישוב מעלה אפרים (להלן: **השוטר**) חקר את הנאשם ביום 13.8.15 במשרד השיטור הקהילתי בגין חשדות לגרם חבלה במזיד לרכב, איומים והטרדת עד בתיקי משטרה 237556/15 ו-241510/15.

הנאשם הודה ברוב האישומים שיוחסו לו.

ביום 20.9.15 נפגש השוטר עם הנאשם ועם המתלונן בתיק ונערך יישוב סכסוך.

ביום 25.11.15 הוגשו כנגד הנאשם כתבי אישום בתיקים 48060-01-16 ו-48076-01-16 בקשר עם האירועים שנחקרו ע"י השוטר כמתואר לעיל.

ביום 21.2.16 שלח הנאשם לטלפון הנייד של השוטר הודעה שלשונה: "ביקשו ממני למסור לך שמנייק נשאר מנייק והוא יודע שהוא מנייק".

השוטר התקשר לנאשם לברר את פשר ההודעה, אך הנאשם מסר כי אינו יכול לדבר עמו וכי הוא תחת השפעת תרופות.

בהמשך התקשר הנאשם לשוטר ואמר לו שקיבל הזמנה לדיון בבית משפט וכתב אישום וכי הכל בהקשר לחקירה שערך השוטר, ועל כן חברים מעברו ביקשו להעביר לשוטר מסר שהוא עשה טעות גדולה ויש לו שלוש אפשרויות לתקן את הנזק כדי שלא ייפגע באופן כלשהו, עוד הוסיף כי יעביר לשוטר מסר כאשר ייפגש עמו ביחידות.

ביום 12.7.16 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקנים בתיקים המצורפים והורשע בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, ובשתי עבירות של היזק לרכוש בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטענות לעונש הוגש לבית המשפט גליון המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הנאשם הורשע בשנת 2011 בצירוף 5 תיקים בעבירות סמים ונדון למע"ת ומבחן.

תסקיר שירות המבחן

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשם כבן 55, גרוש ואב לשני ילדים בני 25 ו-23, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות.

הנאשם עלה לארץ מרומניה עם הוריו בהיותו בן 3.

הוריו נפטרו לפני שנים רבות ולו אח אחד, עמו אינו בקשר.

הנאשם מסר כי הוריו התקשו להוות עבורו דמויות מכוונות והוא לא זכה מהם לתמיכה במצבים מורכבים אליהן נקלע בחייו.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, ושירת בצבא כנהג תובלה.

לאחר שחרורו עבד בעבודות מזדמנות וכיום אינו עובד על רקע נכות נפשית.

הנאשם מסר כי סובל ממספר בעיות נפשיות ומטופל תרופתית.

הנאשם נישא בגיל 21 ולדבריו לאור קשיים שונים וחוסר בשלות התגרשו בני הזוג לאחר שנתיים.

הנאשם נישא שוב בגיל 25 ותאר את הקשר כקשר טוב וחיובי ואולם לדבריו לאור חוסר נאמנות של אשתו נאלץ להתגרש ממנה.

לנאשם שני ילדים, עמם מקיים קשר רופף לנוכח מצבו הנפשי.

נמסר כי הנאשם טופל בבית חולים גהה במרכז לבריאות הנפש בשנים 1999-2005.

בשנת 2002 עבר תאונת דרכים ותפקודו הדרדר.

ההתרשמות היתה כי הנאשם חי בניתוק חברתי ונעדר תמיכה משפחתית או חברתית אחרת.

ההערכה היתה כי לאור בעיותיו הנפשיות הועמקה אצלו תחושת הבדידות וכתוצאה מכך הוא פיתח תגובות שאינן מותאמות למצבים בהם הוא בא במגע עם סביבתו.

כן נמסר כי הנאשם מנהל אורח חיים דתי בשנים האחרונות וכי הוא מקבל מכך תחושת בטחון אך יחד עם זאת ישנם גם נוקשות וקבעון מחשבתי.

הנאשם מסר כי בגיל 20 החל לעשות שימוש בסם מסוג מריחואנה בכמות גדולה, זאת עד שנת 2009, בה לקה בהתקף לב, ומאז הפסיק בצריכת סמים.

בדיקת שתן שמסר הנאשם יצאה נקיה משרידי סם.

לגבי העבירות נשוא כתבי האישום הנאשם לקח אחריות עליהן וטען כי תגובותיו נבעו מהפחתת מינון התרופות אותם לקח וכתוצאה מכך סבל מסף תסכול נמוך ומתגובות אלימות.

הנאשם טען כי אינו סובל מבעיות אלימות והתנגד להשתתף בטיפול שהוצע בתחום זה.

בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום נשקלו הנתונים שפורטו לעיל.

מחד גיסא, כגורם סיכון, נלקח בחשבון מצבו הנפשי והקושי שלו בוויסות דחפיו ובשליטה עצמית כמו גם הקושי בבחינת דפוסי התנהגותו האלימה.

מאידך גיסא, כגורמי סיכוי לשיקום, נשקלו רצונו בניהול אורח חיים תקין וטענתו כי כיום מגיב באופן סבלני ומאופק ומתעסק בעיקר במצבו הבריאותי.

ההערכה היתה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, ונשקל כגורם סיכוי לשיקום.

בסיכום מסר קצין המבחן כי לנאשם הוצעו כיוונים טיפוליים ועונשיים כגון עבודות שירות או שעות של"צ, אך הנאשם מסר כי אינו יכול להתחייב למסגרות אלה לאור מצבו הבריאותי והתפקודי הבעייתי.

בנסיבות אלה ומאחר שלהערכת קצין המבחן, לשירות המבחן אין כלים המתאימים לטיפול בבעיותיו של הנאשם, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

כן צוין כי להערכת קצין המבחן הנאשם לא יוכל לבצע צו של"צ ועל כן לא ניתנה המלצה כנ"ל בעניינו.

עדויות לעונש

המתלונן מר אמיר מלול

מר מלול אמר כי הוא מבקש לבטל את תלונתו כנגד הנאשם.

לדבריו, הנאשם עשה טעות, שילם על כך, ופיצה אותו על הנזק שנגרם.

כן נמסר כי הנאשם ומר מלול השלימו ומצב היחסים חזר להיות כפי שהיה לפני האירוע.

מר מלול העיד כי מכיר את הנאשם לפני האירוע בהיותם שכנים וכי היחסים היום תקינים לחלוטין.

ב"כ הנאשם הציגה לבית המשפט את ההסכם שנעשה בתיווך השוטר הקהילתי שהינו המתלונן בת.פ. 54681-02-16, הסכם ישוב סכסוך.

כן הוגש הסכם ישוב סכסוך בתיק עם המתלונן אלברט מלכה.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם, יליד 1961, הרשעה אחת משנת 2011 בתחום הסמים.

נטען כי הערך המוגן שנפגע בתיקי ההיזק לרכוש, הינו זכות הקניין של המתלוננים.

לגבי עבירת האיומים נטען כי מדובר על ערך מוגן של חיי אדם ושלמות גופו ושמירה על שלוות נפשו של המאויים.

נטען כי בתי המשפט קבעו במספר הזדמנויות שגם אם לא מדובר באלימות פיזית, ישירה או ממשית, יש לדאוג לאינטרס

הציבורי של המתלוננים שלא יהיו מאוימים ומוטרדים ויש לגזור עונש אשר יבטא את סלידת החברה המתוקנת מהתנהגות זו, עונש שיהא בו מסר חד משמעי לציבור, בייחוד כאשר מדובר בעובד ציבור.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן.

נטען כי בהתאם לתסקיר מדובר בנאשם המתאר נסיבות חיים קשות, הסובל כיום מבעיות רבות, רפואיות ונפשיות, ומתקיים מקצבת נכות מהמל"ל.

ב"כ המאשימה טענה כי מהתסקיר עולה לקיחת אחריות חלקית בלבד בכל הנוגע לעבירות הנוכחיות, כאשר הנאשם מתקשה לבחון את דפוסיו הבעייתיים העומדים ברקע לבעיות, נוטה למיקוד שליטה חיצוני ולא הצליח להתמקד בחלקים המיוחסים לו בכתבי האישום.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שהנאשם טען כי האלימות נבעה מכך שהפחית במינון התרופות אותם לקח באותה תקופה.

נטען כי מאחר שהנאשם שולל בעייתיות בתחום האלימות ומתנגד לטיפול ששירות המבחן מציע לו, לא ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם וכל הדברים הללו מהווים גורם סיכון להישנות עבירות.

ב"כ המאשימה התייחסה עוד לכך שלנאשם הוצעו מספר כיוונים, החל משל"צ ועד לעבודות שירות, אך הנאשם שלל אותם ואמר כי אינו מסוגל להתחייב עקב מצבו הבריאותי והכללי.

נטען כי בסיום התסקיר מציין קצין המבחן שאין בידי שירות המבחן כלים לטיפול בנאשם ועל כן הוא נמנע מהמלצה כזו וזאת למרות שברור שהנאשם הוא זקוק לטיפול.

נטען כי הבעייתיות במצבו של הנאשם עולה מהתנהגותו המתוארת בשלושת כתבי האישום המצורפים, מהרצידיביזם, ומהעובדה שבשני כתבי האישום הראשונים ישנם מעשים חוזרים הדומים באופיים.

נטען כי לא יתכן שהנאשם אינו מסוגל לבצע אפילו צו של"צ.

ב"כ המאשימה טענה כי נערכו שיחות עם שני המתלוננים טרם הדין.

נטען כי המתלונן הראשון, אמיר מלול, העיד בבית המשפט ואמר שאכן פוצה ע"י הנאשם ב-500 ₪ ומוכן "לוותר" על התיק בעוד שיחסיו עם הנאשם הוגדרו כטובים.

לגבי המתלונן השני, מר אלברט מלכה, נטען כי אמר שהנאשם הביא לו 200 ₪ מתוך 250 ₪ ובכל זאת לא היו אירועים חוזרים מאז וגם לו אין בעיה כלשהי ואינו מתעקש על עונש ספציפי.

לאור זאת ב"כ המאשימה הצהירה כי המאשימה לא תעתור לפיצוי וגם לא לקנס, זאת לפנים משורת הדין ועקב עמדתם ההגונה של המתלוננים.

מבחינת מתחמי ענישה, נטען כי עבירת איומים קלאסית יכולה להתחיל במאסר על תנאי, פה מדובר בעבירת אלימות בנסיבות מחמירות כאשר מה שהופך אותה לכזאת היא קונקרטיזת האיום, כאשר הנאשם מבין ויודע כי מדובר בשוטר והרקע מופיע בכתב האישום ולכן נטען כי המתחם מתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות עד 18 חודשים.

לגבע המתחם בעבירות היזק לרכוש במזיד, נטען כי המתחם מתחיל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל. לאור זאת, בשלושת כתבי האישום, תעתור המאשימה למאסר בפועל, כאשר הנאשם לא רוצה ולא מסוגל, לטענתו בלבד, לבצע עבודות שירות.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי שלושת כתבי האישום כרוכים זה בזה וניתן לראות בהם, בנסיבות שהמאשימה פעלה, כאירוע אחד, כשהאירוע הראשון מחודש אפריל 2015, לפני כמעט שנתיים והאירוע לאחריו הוא ממאי 2015.

נטען כי באירועים של ההיזק לרכוש, הנאשם מיוזמתו פנה למשטרה וסיפר על העבירות שביצע כי חש נקיפות מצפון על כך שפגע ברכביהם של המתלוננים.

נטען כי הסכם יישוב הסכסוך בתיווך השוטר הקהילתי, שהוא המתלונן בתיק השלישי, הוגש לבית המשפט, ובהתאם להסכם זה הצהירו המתלוננים שמבחינתם העניין תם, וכי הם לא מעוניינים בתלונה.

כן נטען כי המתלוננים פוצו והשלימו עם הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי לו היה מדובר רק בשני כתבי האישום בעניין ההיזק לרכוש, היה מקום לפנות למאשימה בבקשה לסגירת התיקים מחוסר עניין לציבור, ובפרט כאשר המתלוננים פוצו והיה הליך של צדק מאחה.

נטען כי לא היה מקום להגשת כתבי האישום לאחר שהאירועים למעשה הסתיימו.

עוד נטען כי כתוצאה מהגשת כתבי אישום בתיקי ההיזק לרכוש, נגרם האירוע השלישי.

ב"כ הנאשם ציינה כי השוטר הקהילתי כתב מזכר לגבי האירוע רק ביום 21 לפברואר בעוד שהאירוע ארע ביום 18 לחודש פברואר.

נטען כי ישנו נוהל קבוע ששוטר מאוים פונה דרך המודיעין במשטרה, כדי שיפרסו את מערך ההגנה ההולם על אותו שוטר, וכי דבר זה לא נעשה בענייננו.

נטען כי אחרי שהשוטר הקהילתי קיבל את ההודעה, והנאשם התקשר אליו אחרי כמה דקות ואמר לו שאינו יכול לדבר איתו כי הוא תחת השפעת תרופות - בזה העניין היה צריך להסתיים.

ב"כ הנאשם הציגה חוות דעת מבדיקה שעשה הנאשם בבית החולים גהה, שם כותבת הפסיכיאטרית כי הנאשם סובל מאינסומניה, שמשמעותה נדודי שינה.

נטען כי הנאשם סובל ממחלות רבות ובעיות רבות - הוא יוצא בעיקר בלילות, הוא מסתגר, יש לו פוסט טראומה, פחד ממקומות סגורים, הפרעת אישיות גבולית, דכאון וחרדה.

הוצג מרשם התרופות הפסיכיאטריות הרבות שהנאשם מקבל וכן מסמכים רפואיים משנת 2005 עד שנת 2016, מהם

עולה שמצבו הוחמר עם השנים.

בנוסף נטען כי הנאשם סובל מבעיות בריאותיות שונות וכי עבר אירוע לב וסבל מדום לב נשימתי, כפי שמופיע בדו"ח חדר המיון של בי"ח גהה.

ב"כ הנאשם טענה כי בעת ביצוע העבירה הנאשם היה המצב של נדודי שינה, ובעיות שינה המוגדרות מבחינה פסיכיאטרית.

נטען כי הנאשם אמר לשוטר שהוא תחת השפעת תרופות ואינו יכול לדבר ואז נאמרו דברים שלא היו צריכים להיאמר.

נטען כי שירות המבחן מתייחס לכך שלנאשם יש מוקדי שליטה חיצוניים, כשהכוונה היא לתלות בתרופות והשינוי במינוגים, וקצין המבחן רואה בכך נטילת אחריות חלקית.

ב"כ הנאשם טענה כי לא מדובר בלקיחת אחריות חלקית, אלא זהו לב ליבה של העבירה.

נטען כי הנאשם לוקח כמות גדולה של תרופות בשעות קבועות וכאשר יש שינוי במינוג או בשעה יש לכך השפעה עליו.

נטען כי במצב זה, כאשר הנאשם אומר שהוא תחת השפעת תרופות, אין לראות בכך איום מפורש, ומדובר באיום משתמע.

ב"כ הנאשם טענה כי אף השוטר ציין במזכר שהנאשם נשמע במצב נפשי ירוד וכי הנאשם לא הגיע לפגישות שנקבעו עמו.

ב"כ הנאשם טענה כי בין השוטר הקהילתי לנאשם היה קשר חברי על רקע סיוע שהעניק השוטר לנאשם בעבר, ובנסיבות אלה נפגע השוטר ברמה האישית.

ב"כ הנאשם טענה כי בשיחה במשטרה, לה היתה עדה, ביקש השוטר כי הנאשם לא יעצר.

נטען כי כתוצאה מהאירוע הזה ביום 21.2, נעצר הנאשם.

נטען כי הנאשם שוחרר יום למחרת בתנאי הרחקה מהיישוב, וכתוצאה מכך הוא איבד את מקום העבודה שלו.

נטען כי הנזק שנגרם לנאשם הוא בבחינת עונש מבחינתו וזאת בהתחשב בכך שהאינטראקציה של הנאשם עם אנשים היא בעיקר בעבודה, בשעות הלילה, לאור מצבו הנפשי והקשיים עימם מתמודד.

נטען כי כיום אינו עובד, אך הוא עתיד להתחיל לעבוד כנהג הסעות.

עוד נטען כי הרישום הפלילי של הנאשם הוא משנת 2011 על עבירות משנת 2006 ו-2009 של שימוש בסמים לצריכה עצמית.

נטען כי נעשתה לו בדיקת שתן שהיתה נקיה וכי כיום אינו עושה שימוש בסמים.

לגבי האפשרות להטלת עונש של עבודות שירות, בעבר נבדקה כשירותו של הנאשם והוא נמצא לא כשיר לעבודות

שירות, כך שלא מדובר בענישה אפשרית.

נטען כי הנאשם אינו מתנגד לטיפול בשירות מבחן וכי הוא היה בעבר בצו מבחן שבוצע במחלקת הרווחה במועצה בה הוא מתגורר. נטען כי יש חשיבות למרחק ממקום מגוריו.

ב"כ הנאשם ציינה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, וכי מדובר באירועים יחידים.

נטען כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין הינו החל ממאסר על תנאי.

כן נטען כי לא מדובר בתיק שראוי להטיל בו עונש מאסר בפועל.

נטען כי למתלוננים לא היתה אינטראקציה שלילית עם הנאשם מאז האירוע, ולנאשם כאמור לא נפתחו תיקים חדשים.

ב"כ הנאשם טענה כי גורמי הסיכוי לשיקום שצוינו בתסקיר - העייפות מאורח החיים הנוכחי, הרצון בניהול חיים שגרתיים וההרתעה כתוצאה מההליך כולו, יש בהם כדי להפחית את הסיכון בעתיד להישנות עבירות.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון

הנאשם תאר כי היה בקשרי ידידות עם השוטר הקהילתי וכי הם מכירים וגרים באותו יישוב 12 שנים.

הנאשם מסר כי הקשר כלל עזרה הדדית בשעות משבר.

הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ועל הדברים שנאמרו.

הנאשם התייחס למצבו הבריאותי הקשה וביקש לאור זאת את התחשבות בית המשפט.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בכל הנוגע לעבירת האיומים כלפי שוטר ומתחמי הענישה, וב"כ הנאשם הגישה תגובתה לפסיקה שאזכרה.

ברע"פ 10038/08 **בביזיב תומר נגד מד"י** הורשע הנאשם בעבירה של איומים על שוטר בשתי הזדמנויות.

בבית משפט השלום נגזרו על הנאשם 7 חודשי מע"ת.

ערעור על קולת העונש התקבל ועל הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר בפועל.

בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב"כ הנאשם הגיבה כי בעניין זה מדובר בשני אירועים שונים ובאיומים על פגיעה בשוטר ובבני משפחתו.

בת"פ (שלום י-ם) 10212-08 **מד"י נגד אדם פיורן** הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים והעלבת עובד ציבור. הנאשם שלל הליך טיפולי ובנסיבות אלה נגזרו עליו שני חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם טענה כי בעניין זה כי מדובר היה בעבירות איומים ברף הגבוה כאשר הנאשם איים בפגיעה בשוטרת ובאחותה תוך אזכור כתובתה של השוטרת.

כן נטען כי בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שלילי ממנו עלה כי הנאשם עושה שימוש בסמים ומתנהג באופן מניפולטיבי.

בת"פ (שלום כ"ס) 2794-06 **מד"י נגד יאסר אימן** הורשע הנאשם בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כאשר איים על שוטר באומרו "אל תדאג אני עוד אשתחרר ואתה תצטער על זה, אני אדאג לך".

בית המשפט גינה את תופעת האיומים על אוכפי החוק והשית על הנאשם שני חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם איים על השוטר בנוכחות שוטרים בפגיעה בו ובאחרים וכן קילל את השוטר והעליבו.

נטען כי מדובר בנאשם בעל 5 הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות ובעבירות תעבורה.

בת"פ (שלום ראשל"צ) 6665-02-11 **מד"י נגד אלכס ברזק** הורשע הנאשם בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור. בית המשפט התייחס לחומרת העבירות, הפוגעות בשלטון החוק ובסדר הציבורי והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ופיצוי.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם איים וקילל שוטרים לאחר שהוצא ממועדון בעקבות התנהגות אלימה.

נטען כי הנאשם השמיע איומים וקללות כלפי השוטרים לאחר שהוצא מהמועדון ובמהלך הנסיעה לתחנת המשטרה.

עוד נטען כי בית המשפט מציין שהאיומים שיוחסו לנאשם הינם איומים קשים, מוחשיים ובוטים ברף חומרה עליון.

דין

העבירות שביצע הנאשם הינן שתי עבירות היזק בזדון, של שבירת פנס רכב בשני מקרים, בחודשים אפריל ומאי 2015, ועברית איומים מחודש פברואר 2016.

אין חולק כי הערכים הנפגעים הם קניינים של המתלוננים בתיקים המוקדמים, ותחושת הבטחון ושלוות הנפש של השוטר הקהילתי, באירוע המאוחר.

לעניין מתחם הענישה, אין חולק כי המתחם לגבי עבירות ההיזק בזדון, בנסיבות היקף הנזק נשוא כתבי האישום, מתחיל ממע"ת ומסתיים במאסר קצר. לנוכח הליך הצדק המאחה והפיצוי הכספי ששילם הנאשם למתלוננים, לצד העדר עבר פלילי בעבירות דומות, חלוף הזמן מבלי שנפתחו לנאשם תיקים נוספים, והיחסים התקינים בינו לבין המתלוננים כיום, יש להציב את הנאשם ברף התחתון של המתחם.

לגבי עבירת האיומים על השוטר הקהילתי, מתחם הענישה המקובל בעבירות מסוג זה מתחיל במאסר קצר בדרך של עבודות שירות, ועד שנה מאסר בפועל. יחד עם זאת, כאשר מדובר בביטויים שנכתבו ונאמרו על רקע השפעת תרופות פסיכיאטריות בה היה הנאשם מצוי בעת השמעת האיום, כעולה מדבריו לשוטר בשיחה הטלפונית ביניהם סמוך להשמעת האיום, והשוטר אף ציין כי התרשם שמצבו הנפשי ירוד, וכאשר מדובר במי שמוכר למערכת בריאות הנפש כסובל מתחלואה נפשית ומטופל באופן קבוע, יש לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר, הנותן ביטוי לכך שהמאויים ידע כי דברי האיום נאמרים על רקע חוסר איזון תרופתי.

מתחם זה נע ממאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים בפועל.

הוכח, כי יחסיו של הנאשם עם השוטר הקהילתי היו טובים בדרך כלל, הנאשם שיתף פעולה עם השוטר בחקירות אליהן הוזמן על ידו ואף נטל חלק בעריכת הליך צדק מאחה, בניהולו של השוטר הקהילתי.

לעניין קביעת העונש בתוך המתחם, אתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות, הביע חרטה, והתרשמות שירות המבחן היא כי להליך המשפטי היה אפקט מרתיע על הנאשם. כן אתחשב בקרבת הנאשם לסייג של העדר אחריות פלילית עקב מחלת נפש, בהיותו מי שלוקה באופן כרוני בהפרעה פוסט טראומטית, דכאון, אגורפוביה קשה והפרעת אישיות גבולית. בנוסף, מדובר באדם מבוגר וחולני ולא בבריון או במי שקשור לארגוני פשיעה, ועל כן השפעת האיום שהשמיע אינה חמורה כמו במקרה של עבריון מסוג כזה. כן אתחשב בכך שעל פי התרשמות שירות המבחן וגורמי הטיפול, אין מדובר במי שכשיר לביצוע עבודות שירות או של"צ, עקב מצבו הנפשי והרפואי.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

חודש מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת היזק בזדון.

פיצוי למתלונן בת"פ 16-02-54681 בסך 1,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.6.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר תשע"ז, 19 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 10